

Tygodnik niedzielny

NR 29/2017 (1177)

16 lipca 2017 roku

SKARŻYSKO-KAMIENNA

Apel wieczorny: godz. 21

Sanktuarium MB Ostrobramskiej

e-mail: ostrobramska@wp.pl

www.ostrobramska.pl

Proboszcz i kustosz Sanktuarium

Ks. prałat dr Jerzy Karbownik

tel. 41 253-88-00 – sekretariat

fax 41 252-91-00

Księża wikariusze:

Ks. mgr Rafał Widuliński

Ks. mgr Karol Piłat

Ks. kan. Stefan Włodarczyk

penitencjarz

Ks. mgr Piotr Gozdalik

kapelan szpitala

tel. 515 917 729

Siostry Kapucynki Najświętszego

Serca Jezusowego

S. Magdalena – przełożona,

S. Justyna, S. Emilia – zakrystianki,

S. Joanna – katecheta

Centrum „Ostra Brama”:

recepcja – 501 538 799

41 252 84 35

Odpust MB Ostrobramskiej:

dnia 16 listopada

Dni Opieki MB Miłosierdzia

17-20 listopada

Odpust św. Rafała

– 20 listopada

XV NIEDZIELA ZWYKŁA

Iz 55, 10-11; Rz 8, 18-23; Mt 13,1-23.

SŁOWO BOŻE PRZYNOŚĄCE PLON OBFITY

Żyjemy w świecie słowa i obrazu. Jesteśmy zaskakiwani prowokacjami – artystycznymi i obyczajowymi, w których uczestniczą ludzie prości i wykształceni. Słuchanie i oglądanie stawiamy na pierwszym miejscu, a dzisiejszy świat nie jest na tym polu dobrym nauczycielem. Telewizja, radio, gazety i Internet przytłaczają swoim bełkotem w tempie wręcz zawrotnym. Nie mamy wiele czasu, abyśmy mogli się wypowiedzieć na jakikolwiek temat, bo drugi człowiek nie chce, albo nie ma czasu nas słuchać. A gdzie tutaj czas na głębszą refleksję?

Ewangelista Mateusz przypomina nam przypowieść o siewcy, którą Pan Jezus ukazał w dwóch odsłonach. Najpierw, widząc wielkie tłumy wokół siebie Jezus krótko, ale w sposób barwny przedstawił los ziarna padającego na „miejsca skalne, między ciernie” i „w końcu na ziemię żyzną”. Następnie, Mistrz z Nazaretu tylko uczniom wyjaśnił głębszy sens tej przypowieści: „Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano”. Nie wystarczy jedynie usłyszeć słowo Boże, trzeba je poprawnie zrozumieć, bo tylko wtedy można przynieść plon: „stokrotny, sześćdziesięciokrotny czy trzydziestokrotny”.

Człowiek, który chce stać się uczniem Chrystusa musi pozwolić, aby ziarno słowa Bożego wydawało plon w codziennym życiu. A to może wymagać od nas wielu wyrzeczeń, bo być może trzeba będzie opuścić rodzinny dom, przyjaciół, rozstać się z marzeniami o dostatnim i wygodnym życiu, a czasem zrezygnować z kariery zawodowej.

ks. Karol Piłat

IDŹCIE I GŁOŚCIE

Intencje mszalne

od 17 do 23 VII 2017 r.

Poniedziałek – 17 lipca

dzień powszedni – Wj 1,8-14,22/Mt 10,34-11,1

- 7.00 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 14.30 – ☩ Henryka Kępę w 17. rocznicę śmierci, ☩ Mariannę i Jana Matłów, ☩ Stanisława Borkowskiego
- 18.00 – ☩ Andrzeja Dobrowolskiego
- 18.00 – ☩ Włodzimierza Kowalika w miesiąc od śmierci

Wtorek – 18 lipca

dzień powszedni – Wj 2, 1-15a/Mt 11, 20-24

- 7.00 – O błogostawieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Miłosierdzia dla Marcina z racji urodzin
- 14.30 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 18.00 – ☩ Irenę i Mariana Sieczka

Środa – 19 lipca

dzień powszedni – Wj 3, 1-6,9-12/Mt 11, 25-27

- 7.00 – ☩ Monikę Moroz
- 14.30 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 18.00 – W intencji Dobrodziejów, Ofiarodawców oraz małżeństw przeżywających rocznicę ślubu, z prośbą o Boże błogostawieństwo i opiekę Matki Bożej Ostrobramskiej

Czwartek – 20 lipca

bl. Czesława – Wj 3, 13-20/Mt 11, 28-30

- 7.00 – ☩ Bożenę i Stanisława Grębskich
- 14.30 – Za zm. polecanych w Mszach św. wiecz.
- 18.00 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden

Piątek – 21 lipca

dzień powszedni – Wj 11, 10-12,14/Mt 12,1-8

- 7.00 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 14.30 – O Boże błogostawieństwo, opiekę Matki Bożej Ostrobramskiej dla Marzeny i Tomasza Kotowskich z racji 34. rocznicy ślubu oraz o łaskę Nieba dla ojca i teścia Bronisława Marczyka w 10. rocz. śmierci
- 18.00 – ☩ Zbigniewa Krakowiaka w 1. rocznicę śmierci od Józefa Sobochy i żony Marianny

Sobota – 22 lipca

ŚWIĘTO ŚW. MARII MAGDALENY

Pnp 8,6-7/2 Kor 5, 14-17/J 20, 1.11-18

- 7.00 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 8.00 – ☩ Bożenę i Stanisława Grębskich
- 14.30 – ☩ Stanisława Kopcia w 3. rocz. śmierci, ☩ Iwonę Kopeć i zmarłych z rodziny Kopciów i Srebowatych
- 18.00 – ☩ Annę Kwiatkowską i ☩ z rodziny Kwiatkowskich

Niedziela – 23 lipca

XVI NIEDZIELA ZWYKŁA

Mdr 12,13.16-19/Rz 8,26-27/Mt 13,24-43

- 8.00 – Gregorianka ☩ Stanisławę Hojden
- 9.30 – ☩ Krzysztofa Młynarczyka z racji imienin
- 11.00 – O Boże błogostawieństwo, opiekę Matki Bożej Ostrobramskiej i dary Ducha Św. dla Artura z racji 2. rocznicy urodzin i Karola z racji 5. rocznicy urodzin, z prośbą o wszelkie potrzebne łaski dla rodziny
- 12.30 – Dzięczny w 25 rocznicę ślubu Doroty i Józefa Śliwińskich, z prośbą o Boże błogostawieństwo i opiekę Matki Bożej Ostrobramskiej dla Jubilatów i ich dzieci
- 12.30 – W intencji parafian
- 18.00 – ☩ Wiesława Ludwa w kolejną rocznicę śmierci
- 20.15 – ☩ Lucjana i Helenę Misiak w kolejną rocznicę śmierci, ☩ Helenę i Franciszka Środa, ☩ Zofię i Adama Misiak

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

❖ **Dzisiaj podczas Mszy św. o godz. 18.00** będzie można przyjąć Szkaplerz Święty. Jest to również święto Bractwa Matki Bożej Szkaplerznej. Porządek uroczystości będzie następujący:

- godz. 17.00 – różaniec
- godz. 18.00 – Eucharystia
- po Mszy św. – spotkanie przy herbacie

❖ **16 lipca** jak każdy 16. dzień miesiąca to dzień szczególnej modlitwy w intencji mieszkańców naszego miasta oraz za żywych polecanych w Mszach św. wieczystych. Po Mszy św. o **godz. 18.00** będzie możliwość ucałowania relikwii św. Jana Pawła II.

❖ **Przez cały lipiec po Mszy św. o godz. 18.00** odmawiana jest Litania do Najdroższej Krwi Chrystusa.

❖ **Trwają wakacje.** Dzieciom i młodzieży życzymy udanego wypoczynku. Zachęcamy do przysyłania pozdrowień z wakacji, które zostaną wywieszane w gablocie parafialnej. Pamiętajmy, że od Boga i Jego przykazań nie ma wakacji.

❖ **6 sierpnia** już kolejny raz wyruszy piesza pielgrzymka na Jasną Górę. Koszt 50 zł. **Zapisy od 23 lipca** w sekretariacie Sanktuarium.

❖ **Bardzo prosimy pielęgniarki i lekarzy,** którzy chcieliby pójść na pielgrzymkę o zgłaszanie się do sekretariatu Sanktuarium.

Jak co roku, prosimy o pomoc:

– Są wśród nas osoby, które nie mogą wziąć udziału w pielgrzymce z powodu braku środków finansowych.

Do wspólnoty parafialnej poprzez Sakrament Chrztu Świętego przyjęliśmy:

Aleksandrę Stępień (16.07)

dziecku, rodzicom i rodzicom chrzestnym niech Pan Bóg błogosławi.

Matko Ostrobramska uprosi łaski dla Młodej Pary
Sakramentalny Związek Małżeński zawarli:
Karolina Gębska i Jacek Fąfara
Daria Drobnik i Piotr Wojno
Nowożeńcom na nowej drodze życia "Szczęść Boże". Z serca błogosławimy i powierzamy Matce Bożej Miłosierdzia
Duszpasterz

WIECZNY POKÓJ
DAJ DUSZY PANIE

W ubiegłym tygodniu pochowaliśmy
śp. Stanisławę Szczęch z al. Piłsudskiego.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie.
Rodzinie składamy wyrazy
chrześcijańskiego współczucia.

– Są również tacy, którzy sami nie mogą pójść w pielgrzymce, ale *chcieliby zasponsorować drugiej osobie potrzebującej*, by mogła pójść przed oblicze Jasnogórskiej Pani. Brak finansowy nie może być powodem rezygnacji z pielgrzymki.

Jedne i drugie osoby prosimy o kontakt z sekretariatem Sanktuarium.

– Zachęcamy do *pielgrzymowania duchowego*, łącząc się z pielgrzymami idącymi na Jasną Górę.

❖ *Na prośbę Ojca Świętego Franciszka, aby żyć uczynkami miłosierdzia z inicjatywy Rycerzy Kolumba naszej diecezji pod patronatem Księdza Biskupa Ordynariusza pragniemy ufundować inkubator jako pamiątkę Roku Miłosierdzia. Szukamy wsparcia na ten cel różnymi sposobami. Dziś pragniemy prosić Was o przynoszenie makulatury do sekretariatu Sanktuarium z przeznaczeniem na to dzieło miłosierdzia. Zachęcamy do włączenia się w tę akcję.*

Sprawy materialne

– Dziękujemy za wszelką pomoc materialną, dzięki której to Sanktuarium rozwija się, służąc duchowemu umocnieniu parafian i przybywających pielgrzymów oraz prowadzeniu dzieł miłosierdzia.

ks. Jerzy Karbownik

Rocznice ślubu

w okresie od 16 do 22 VII 2017 r.

1. Mirosława i Adam Pacek	– 40
2. Teresa i Tadeusz Ostrowscy	– 39
3. Halina i Władysław Maciejczak	– 59
4. Teresa i Zdzisław Mendelowscy	– 35
5. Jolanta i Andrzej Kusal	– 35
6. Barbara i Wojciech Szlązak	– 40
7. Urszula i Michał Nowakowscy	– 13
8. Marzena i Bogusław Stępień	– 30
9. Bożena i Benedykt Sobańscy	– 36
10. Jolanta i Waldemar Wyderscy	– 25
11. Katarzyna i Piotr Brojek	– 8
12. Maria i Stanisław Iwińscy	– 37
13. Barbara i Janusz Witkowsky	– 42
14. Sabina i Andrzej Frankiewicz	– 37
15. Barbara i Józef Kargul	– 6
16. Joanna i Włodzimierz Macherzyńscy	– 32
17. Anna i Robert Kowalczyk	– 21
18. Justyna i Mariusz Nasiadek	– 10
19. Wanda i Mirosław Dziopa	– 38
20. Katarzyna i Piotr Kuliccy	– 5
21. Iwona i Henryk Sieczka	– 39
22. Wanda i Krzysztof Koselnik	– 39
23. Halina i Zygmunt Bilscy	– 39
24. Wanda i Stanisław Górliccy	– 45

stronę przygotowała A.P.

Za teksty korespondentów z poszczególnych parafii redakcja biuletynu nie ponosi odpowiedzialności. Zastrzegamy sobie prawo do zmian tytułów oraz dokonywania skrótów.

Z życia Kościoła

• Podczas watykańskich uroczystości ku czci świętych apostołów Piotra i Pawła 29 czerwca br. papież Franciszek sprawował Eucharystię z 5 nowymi kardynałami oraz 36 mianowanymi w ciągu minionego roku arcybiskupami metropolitami. W gronie nowych arcybiskupów, którzy

przybyli z okazji pobłogosławienia paliuszy byli trzej Polacy: abp Marek Jędraszewski, abp Tadeusz Wojda oraz abp Józef Górzyński.

• Arcybiskup Teofil (Teofilus) Matulionis (1873–1962) został ogłoszony błogosławionym 25 czerwca 2017 r. w Wilnie. Jest to pierwsza beatyfikacja na terenie Litwy.

KN

Na podstawie „Niedzieli” nr 28.

••• Z ŻYCIA SANKTUARIUM •••

16. dnia każdego miesiąca na Mszy św. o godz. 18.00 w Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej dziękując za Patronkę modlimy się za wszystkich mieszkańców Skarżyska-Kamiennej
Zapraszamy

SPOD PIÓRA KS. PROBOSZCZA

Dziś Święto Matki Bożej Szkaplerznej i święto Bractwa Szkaplerza Świętego istniejącego przy naszym Sanktuarium. Będzie ono trwać jako pamiątka 25-letniej obecności Sióstr Karmelitanek. Gorąco zachęcam do przyjęcia tej formy nabożeństwa do Matki Bożej. Przypominam, że wiążą się z tym obowiązki, ale i przywileje obiecanne przez Matkę Bożą:

Przywileje noszących szkaplerz:

1. Kto umrze odziany Szkaplerzem świętym nie zostanie potępiony.
2. Noszący(a) Szkaplerz jako czciciel(ka) Matki Bożej zapewnia sobie Jej opiekę co do duszy i ciała w tym życiu i szczególną pomoc w godzinie śmierci.
3. Każdy(a), kto pobożnie nosi Szkaplerz święty i zachowuje czystość według stanu, zostanie wyprowadzony(a) z czyśćca osobiście przez Matkę Bożą w pierwszą sobotę po swej śmierci.
4. Ci, którzy należą do Bractwa Szkaplerznego są duchowo złączeni z zakonem Karmelitańskim i mają udział w jego duchowych dobrach za życia i po śmierci, a więc we Mszach świętych, Komuniach świętych, umartwieniach, modlitwach, postach itp.

Obowiązki noszących Szkaplerz:

1. Naśladować cnoty Matki Najświętszej i szerzyć Jej cześć.
2. Dniem i nocą nosić na sobie Szkaplerz.
3. Odmawiać codziennie modlitwę naznaczoną w dniu przyjęcia do Szkaplerza (zazwyczaj Pod Twoją Obronę).
4. Czynić dobrze bliżnim.

Praktyki zalecane noszącym Szkaplerz Święty:

1. Przynajmniej raz w miesiącu, jeżeli pozwolą na to warunki, oraz w święta Matki Bożej przystępować do spowiedzi i Komunii świętej.
2. Nawiedzać często kościół i przynajmniej przez kilka minut modlić się do Matki Bożej.
3. Od czasu do czasu z miłości do Matki Bożej wyrzec się czegoś dozwolonego (drobne umartwienie).

Praktyczne uwagi dla przyjmujących Szkaplerz
Szkaplerz sukienny i medalik mają taką samą wartość duchową. Chociaż przyjęcie powinno dokonywać się przy pomocy szkaplerza sukiennego, można go później, według osobistego uznania, zastąpić medalikiem szkaplerznym, który z jednej strony powinien mieć wizerunek Najświętszego Serca Pana Jezusa, a z drugiej strony wizerunek Matki Bożej.

Przyjęcia do Szkaplerza dokonuje się tylko jeden raz. Gdy zniszczy się sukienny Szkaplerz albo zgubi się medalik, nabywa się nowy i nakłada się prywatnie. Nie jest wymagane poświęcenie nowego szkaplerza. Gdyby jednak tego pragnął zainteresowany, może to uczynić każdy kapłan lub diakon.

Nie przyjmuje się do Szkaplerza osób nieobecnych. Wyjątek stanowią osoby ciężko chore, żołnierze lub więźniowie. Można im przesłać poświęcony Szkaplerz, a dane personalne przekazuje się do Księgi Przyjętych do Szkaplerza.

Zniszczony sukienny Szkaplerz najlepiej spalić. Nie powinno się go wyrzucać do śmieci, gdyż byłoby to świadectwem braku czci dla samego znaku, jak i dla Tej, od której go otrzymaliśmy.

Zachęcam do włączenia się w szeregi Bractwa Szkaplerza Świętego.

Siostry Kapucynki NSJ

„Nazwa Siostry Kapucynki Najświętszego Serca Jezusa zawiera pierwotne natchnienie Założyciela i w sposób szczególny zobowiązuje nas do kontemplacji i naśladowania postaw pokory i cichości Serca Chrystusa oraz przekazywania Jego miłosiernej miłości najbardziej potrzebującym”.

Z Konstytucji Zakonnych Sióstr Kapucynek NSJ

Kim są Siostry Kapucynki NSJ? W jaki sposób znalazłyśmy się w Polsce? Jak to się stało, że jesteśmy obecne w Skarżysku- Kamiennej? Postaram się pokrótce odpowiedzieć na te pytania w tym artykule.

Nasze Zgromadzenie Sióstr Kapucynek Najświętszego Serca Jezusa narodziło się na dalekiej Sycylii pod koniec XIX wieku (1897). Przełom wieku XIX i XX charakteryzował się dużym zaangażowaniem ludzi Kościoła w sprawy społeczne. Również nasze Zgromadzenie wpisuje się w ten nurt życia Kościoła. Naszymi Założycielami są **Matka Weronika (Natalia) Brigulio** i **ks. Franciszek Maria di Francia**.

otrzymuje od prowincjała Kapucynów pomoc. Zostaje przysłany o. Salvatore OFM Cap. który towarzyszy Zgromadzeniu w ostatnich miesiącach życia ks. Franciszka, angażując się w to dzieło z zapalem.

Ojcostwo ks. Franciszka zataczało coraz większe kręgi. Pochylał się nad każdą nędzą fizyczną i moralną, umiera w 1913 roku w wieku 60 lat. Przed śmiercią prosi dobrych Braci Kapucynów by zaopiekowali się siostrami i dziewczynkami. Przypomina siostron, by były najuboższym i najpokorniejszym narzędziem w rękach Boga, by czyniły dobro nie oczekując za to żadnej nagrody. Obiecuje, że będzie zawsze nad nimi czuwał, gdyż są jego córkami zrodzonymi w bólu. Wraz ze śmiercią Założyciela, Matka Weronika przejmuje w pełni odpowiedzialność za Zgromadzenie i prowadzi je z pokorą i prostotą, w duchu franciszkańskim. Poprosiła i otrzymała agregację kanoniczną Zgromadzenia Sióstr do Zakonu Serafickiego. Zgromadzenie rozwija się zarówno pod względem powołań i wciąż rosnącej liczby przybywających dzieci, jak też przez podejmowanie nowych form działalności apostolskiej.

Matka Weronika przeżyła 80 lat; wiele cierpiała, modliła się bardzo dużo; zmarła w opinii świętości 3 lutego 1950 roku. 9 marca 1984 Kościół ogłasza ks. Franciszka Marię Di Francia i Matkę Weronikę Sługami Bożymi.

CHARYZMAT

Charyzmatem naszego Zgromadzenia jest kontemplowanie miłości miłosiernej Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wpatrzony w Tę Miłość jesteśmy wezwani do tego, by nieść ją ubogim, szczególnie dzieciom i młodzieży opuszczonej.

Opierając się na Regule III Zakonu Św. Franciszka z Asyżu, w służbie potrzebującym realizujemy ideały ubóstwa, prostoty, pokory i miłości. Podobnie jak Święty, staramy się postrzegać człowieka, jako wielki dar od Boga, ponieważ został stworzony na wzór i podobieństwo Boże. Wynika stąd szacunek i miłość do każdej istoty ludzkiej. Cnoty te pragniemy realizować w pracy z ludźmi potrzebującymi. Duch franciszkański wpływa na bezpośredniość, spontaniczność i szczerłość w relacjach, co sprzyja tworzeniu rodzinnej atmosfery w naszych domach.

Centrum życia Sióstr Kapucynek NSJ jest modlitwa. W szczególności adoracja Najświętszego Sakramentu. To osobiste spotkanie z Jezusem Eucharystycznym jest źródłem miłości. Miłości, która uzdalnia do bycia pokornym narzędziem w ręku Boga. Każdego dnia otaczamy modlitwą cały Kościół, tych,

ZAŁOŻYCIELE

Pod koniec 1887 roku Natalia po raz pierwszy spotyka ks. Franciszka Marię Di Francia i wybiera go na swojego kierownika duchowego. Opowiada mu o swoim powołaniu, i wyjawia swoją niepewność, co do wyboru. Ks. Franciszek M., jako miejsce apostołatu proponuje jej nowo powstałe w Messynie Zgromadzenie Ubożuchne Najświętszego Serca Jezusa, w którego działalność jest zaangażowany i współpracuje tam ze swoim bratem ks. Hannibalem. Ale Bóg ma inne plany...

W 1897 roku arcybiskup Guarino powierza ks. kan. Franciszkowi M. Di Francia prowadzenie nowo powstałego dzieła w Roccalumerze. Ks. Franciszek zakupuje duży budynek, służący do przechowywania cytryn, który w krótkim czasie został przerobiony na dom mieszkalny dla sióstr i osieroconych dzieci.

W środowisku ubogim i prostym, szczególne miejsce zajmowała modlitwa i wrażliwość na potrzebujących. Wspólnota wciąż rosła, młode dziewczęta przybywały, by odbyć formację zakonną; prośby o przyjęcie dzieci wciąż się zwielały. By zapewnić opiekę duchową wspólnocie, ojciec Franciszek

których nosimy w sercach i ze szczególną troską pamiętamy o tych, którzy proszą nas o modlitwę.

Nasi Założyciele i pierwsze wspólnoty sióstr z gorącą wiarą adorowały Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie. Również i my, jako spadkobierczynie ich głębokiej pobożności, chcemy czynić swoimi słowa Matki Weroniki: „**Bądźcie wiecznymi lampkami przed Tabernakulum**”.

HISTORIA W POLSCE

Przeszczenie charyzmatu do Polski

W początkach lat 80. XX wieku coraz silniejsze stawało się w siostrach pragnienie przybycia do Ojczyzny Ojca Świętego Jana Pawła II. Siostra M. Adolfiną Battaglia wytrwale zwracała się z prośbą do ówczesnej Przełożonej Generalnej, by wyraziła zgodę na szukanie dróg dotarcia do Polski. W 1983 r. s. M. Adolfiną skontaktowała się z O. Pacyfikiem Dydyczem, definitoriem generalnym Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Dzięki jego pomocy w lipcu 1983 r. siostry, na zaproszenie Braci Kapucynów, odwiedziły Polskę. Pobyt był owocny, Rada Generalna zdecydowała utrzymywać kontakty i umożliwić siostrą kolejny wyjazd.

W 1984 r. grupa młodzieży oazowej udała się do Rzymu, zamieszkali u Sióstr Kapucynek NSJ. Pierwsze kroki zostały uczynione, zasiane ziarno zaczęło wzrastać. Pan Bóg powoływał dziewczęta do Zgromadzenia Sióstr Kapucynek NSJ, od listopada 1984 r., pokonując niemałe trudności, wyjeżdżały one do Rzymu, by tam przygotowywać się do życia zakonnego. Największą trudnością prawną było otrzymanie wizy na wyjazd. Dziewczęta otrzymywały dokument od Opatki Sióstr Klarysek Kapucynek w Brwinowie, iż są członkiniami tegoż Zgromadzenia i są wysyłane na formację do Włoch. W sierpniu 1987 r. trzy siostry z Sycylii: s. M. Adolfiną Battaglia, s. Gianfranca D'Aleo, s. Alba Lombardo, przybyły do Polski. Sytuacja społeczno-polityczna PRL nie sprzyjała wówczas Zgromadzeniom rodzimym, a tym bardziej „obcym”. Siostry rozpoczęły naukę języka polskiego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, włączały się, na ile to było możliwe, w duszpasterstwo młodzieży w parafii OO. Kapucynów na Poczekajce, tymczasem liczba powołań z Polski rosła. We wrześniu 1989 roku trzy siostry: s. Marianna Gromadzka, s. Franciszka Bojarska, s. Maria Barbara Wiórko, po formacji początkowej we Włoszech, wróciły do Polski, by realizować tu charyzmat Zgromadzenia.

Został otwarty drugi Dom w Siennicy k. Mińska Mazowieckiego. Siostry włączyły się w naukę katechezy, ponieważ był to rok, w którym państwo uznało prawo Kościoła do nauczania religii oraz religijnego wychowania dzieci i młodzieży, zgodnie z wyborem dokonany przez rodziców lub prawnych opiekunów. 3 stycznia 1990 roku Ministerstwo wyraziło zgodę na utworzenie jednostki organizacyjnej Zgromadzenia Sióstr Kapucynek Najświętszego Serca Jezusa, które istnieje za granicą, a dotąd nie działało w PRL. Po pierwszej wizycie kanonicznej, Przełożona Generalna, **s. Maria Laura Di Mauro**, w liście okólnym do wszystkich wspólnot, wyrażała swoją radość, iż duch Założycieli po raz trzeci przekroczył granice Włoch i jest obecny w Polsce, gdzie istnieje możliwość kontynuowania dzieł Zgromadzenia. Mówiąc o perspektywach rozwoju Zgromadzenia, przypominała życzenie, z jakim Ojciec Święty Jan Paweł II zwrócił się do Sióstr podczas audiencji na zakończenie prac kapituły, dnia 29 grudnia 1988 roku: „Teraz, gdy jesteście już w Polsce, będzie was 20 tysięcy”.

Aktualnie jesteśmy obecne we Włoszech, w Kolumbii, na Słowacji i w Polsce, ramię polskie rozwija się najprężniej!

DOMY W POLSCE

Aktualnie mamy 6 domów w Polsce: w Lublinie, w Siennicy, w Piaskach, w Wąwolnicy, w Zwoleniu, w Skarżysku-Kamiennej. W Lublinie siostry prowadzą Dom dla Dzieci, może w nim przebywać 14 podopiecznych. Sprawowana jest też opieka nad dorosłymi wychowankami, które opuściły Placówkę; siostry biorą czynny udział w życiu kościoła parafialnego; prowadzą Rekolekcje Wielkopostne dla dzieci w różnych regionach Polski; organizują dni skupienia i rekolekcje powołaniowe w domu **w Lublinie** znajduje się też postulat i siedziba Wiceprowincji.

W Siennicy siostry katechizują, dbają o wystrój kościoła, o ubogacenie liturgii. Organizują spotkania przygotowujące dzieci do I Komunii, i młodzież do sakramentu bierzmowania, pragnąc wspierać ich we wzrastaniu w przyjaźni z Chrystusem, który jedyny jest w stanie zaspokoić potrzeby serc. W Siennicy od 1996 roku prowadzony jest Dom Dziecka im. Matki Weroniki. Jest to placówka niepubliczna, w formie i charakterze zbliżona do domu rodzinnego. W ciągu tych lat swoje miejsce w naszym domu znalazło sześćdziesięcioro dzieci. Najmłodsze dzieci, po uregulowaniu sytuacji prawnej trafiają do nowych rodzin. Pozostałe dziewczęta wychowują się w naszym domu do momentu usamodzielnienia. Obecnie przebywa w nim czternaścioro dzieci w różnym wieku, głównie dziewczęta.

W Piaskach katechizujemy w szkołach, dbamy o liturgię podczas Mszy św. dla dzieci i młodzieży, prowadzimy dziecięcą scholę parafialną, organizujemy konkursy, a także spotkania dla dzieci młodszych i starszych. Nasze zaangażowanie na tym polu widać szczególnie w czasie ferii i wakacji, kiedy wraz z duszpasterzami organizujemy półkolonie i zimowiska. Ponadto w domu w Piaskach odbywa się formacja nowicjatu.

W Wąwolnicy w 2006 r. zaczęły się pierwsze prace budowlane, od 2011 roku trwają prace wykończeniowe w budynku. W sierpniu 2012 roku została wykończona część domu na parterze, zamieszkały w niej siostry. Doświadczamy pomocy licznych dobrodziejów. Dzięki życzliwości wielu biskupów i proboszczów w Polsce i za granicą, mogłyśmy kwestować w parafiach na budowę naszego Domu w Wąwolnicy. Naszym marzeniem jest, aby Dom jak najszybciej mógł służyć potrzebującym dzieciom.

Do Zwolenia przyjechałyśmy 23 września 2010 r. na prośbę **ks. proboszcza Bernarda Kasprzyckiego**.

W parafii pełnimy służbę zakrystianki i organistki. Zajmujemy się kwiatami oraz dekoracją Kościoła. Jesteśmy odpowiedzialne za chór parafialny, za scholę młodzieżową i dziecięcą. Jedna z sióstr pracuje, jako katechetka w Gimnazjum. Pomagamy również w przygotowaniach młodzieży do sakramentu bierzmowania, w kursach przedmażeńskich oraz prowadzimy grupy Ruchu Światło Życie. W domu funkcjonuje również Rodzinny Dom Dziecka, w którym obecnie przebywa 3 dzieci. Dom powierzony jest opiece św. Ojca Pio, w którego święto przybyłyśmy do Zwolenia.

Dom w Zwoleniu jest na terenie diecezji radomskiej, w ten sposób **ks. prałat Jerzy Karbownik** dowiedział się o naszym istnieniu. Po załatwieniu wszystkich formalności jesteśmy obecne na ziemi skarżyskiej od **1 lipca 2017 roku**. Mamy nadzieję, że również to miejsce będzie dla nas owocne.

s. Magdalena –

Przełożona Domu Zakonnego w Skarżysku-Kamiennej

TYDZIEŃ ZE ŚWIĘTYMI

BŁOGOSŁAWIONY CZESŁAW (1180–1242) to jedyny, noszący to imię, wyniesiony na ołtarze. Przez całe stulecia łączono go z możliwym rodem Odrowążów ze Śląska Opolskiego. Czesław pochodził jednak z innych stron, choć być może także ze Śląska. Połączenie go z Odrowążami wzięło się prawdopodobnie stąd, że po ukończeniu szkół krakowskich, na polecenie samego Wincentego Kadłubka – ówczesnego biskupa

Krakowa i przełożonego szkół w całej diecezji – dwaj Odrowążowie Lwo i Jacek udali się do Rzymu i Bolonii dla zdobycia większej wiedzy, a z nimi razem był właśnie Czesław – także kapłan krakowski. W drodze do Rzymu przyłączył się do nich jeszcze jeden Polak – Sadok.

W Bolonii oprócz profesorów prawa kościelnego był jeszcze Dominik (kanonizowany w 1234 r. (Czesław był uczestnikiem uroczystości) – założyciel Zakonu Kaznodziejskiego. Trzej Polacy: Jacek, Czesław i Sadok przyjęli habit z rąk samego św. Dominika. Powróciwszy do Polski stali się zaczynem polskich dominikanów. Czesław rozpoczął działalność misyjną na Śląsku, dojeżdżając na Morawy i do Czech. Sadok udał się na południe na Węgry, Jacek wziął na siebie północ i wschód – Prusy i Ruś. (kanonizowany w 1594 r.)

Warto tu wspomnieć, że czwarty z „bolończyków” – Lwo – objął po Wincentym Kadłubku biskupstwo krakowskie; za jego czasów Kraków wzbogacił się o piękny kościół dominikański i znany wszystkim kościół Mariacki. Wincenty Kadłubek (beatyfikowany w 1764 r.) przekazał stolicę biskupią lwowowi, wstąpił do zakonu cystersów w Jędrzejowie pisząc dzieło swego życia – *Kronikę Polski*.

Czesław, jako ośrodek działania wybrał Wrocław, gdzie rezydował najpierw przy kościele św. Marcina, a od 1226 r. przy kościele św. Wojciecha, zakładając tam klasztor dominikański. Jego staraniem powstał również klasztor w Pradze czeskiej, miał także znaczny wpływ na rozwój misji dominikanów w Prusach.

Był to czas rozbicia dzielnicowego Polski. Książęta poszczególnych ziem w zasadzie sami musieli sobie radzić wobec zewnętrznego zagro-

żenia. Stałe najazdy pogan z Prus i Litwy skłoniły mazowieckiego księcia Konrada do sprowadzenia do Polski Zakonu Rycerzy NMP narodu niemieckiego, który to zakon znany jest pod krótką nazwą „Krzyżacy”. Powstał dla obrony chrześcijaństwa, ale z biegiem lat psuły się obyczaje rycerskie, a górę brała żądza zdobyczy i panowania. Gdy zaś Polskę zagroził najazd mongolski, nie ruszyli się ze swego gniazda na ziemi dobrzyńskiej.

Państwo mongolskie utworzyło się z ludów rasy żółtej w Azji Środkowej. Całe ich społeczeństwo zorganizowane było na sposób wojskowy. Zajmowali się podbojami, które najpierw objęły Azję aż do Oceanu Spokojnego wraz z Chinami. Kiedy pod wodzą Dżyngis Chana ruszyli na Europę, nic nie mogło im się oprzeć. Przewagę mieli nie tylko liczebną i to znaczną, ale też umiejętność strategii i taktyki. Ruszali dziesiątkami tysięcy konnych jeźdźców tratując i niszcząc po drodze wszystko. Nazywano ich Tatarami. Do wiosny 1238 r. zajęli kraj od Riazania przez Moskwę aż do Tweru, a po dwóch latach zrównali z ziemią Kijów i Halicz, z którego św. Jacek uszedł ratując Najświętszy Sakrament i figurkę Matki Bożej, do której dominikanie mają wielkie nabożeństwo. Cały najazd na Ruś był przygotowany do zajęcia i podboju Węgier, ale najpierw trzeba było zniszczyć Polskę. Nawała zaczęła się od Sandomierza. Kto nie uciekł – tracił życie. Potem był Lublin, Wiślica i Kraków. Dalej ruszyli na Wrocław, by oczyścić drogę do okrzęzenia Węgier.

Gród postanowił się bronić, choćby tak długo, by ochronić uciekających mieszczan. Schronili się też do grodu wrocławscy dominikanie wraz z Czesławem. Opisywał później Jan Długosz w swych „Dziennikach”: „wraz ze swymi braćmi i innymi wiernymi schronił się był do grodu, modlitwami swymi ze łzami zanoszonymi do Boga odpędził oblegających, a legenda dodaje, że »kule ogniste padały z nieba na obóz tatarski«. Napastnicy cofnęli się. Wrocław pozostał niezdobyty, a Tatarzy nigdy więcej tu się nie zapędzili. Spod Wrocławia udali się pod Legnicę, gdzie w bitwie poległ wielki książę Henryk Pobożny, a załogę wycięto. Trzy dni później już na terenie Węgier pokonali Tatarzy królewicza Kolomana i ruszyli na Morawy.

Wrocław do dziś czci swego patrona – bł. Czesława, którego kult zatwierdził papież Klemens XI w 1713 r.

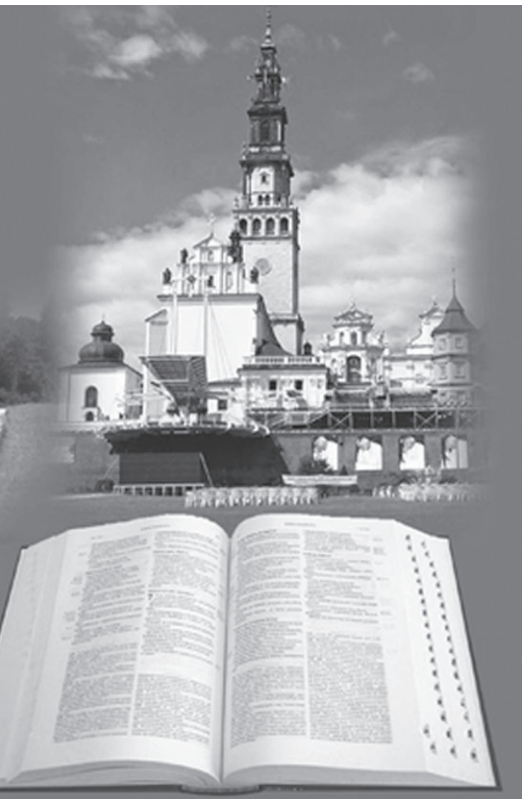
oprac. Ewa Rostkowska

XXXIX PIESZA PIELGRZYMKA DIECEZJI RADOMSKIEJ

Skarżysko-Kamienna – Końskie – Przysucha – Jasna Góra

6-13 sierpnia 2017 r.

IDŹCIE i GŁOŚCIE

Serdecznie zapraszamy do udziału. Zapisy w sekretariacie od 23 lipca

DRZEWO

Jaka jest rola drzew w naszym życiu, a szczególnie w religii?

Pogańskie kultury czciły drzewa jako najpotężniejszą roślinę, można uznać że były one pierwszymi świątyniami człowieka. W Biblii znajdują się liczne ślady dawnego kultu drzew. Przykładem niech będzie Abraham, który zasadził **drzewo tamaryszkowe** w Beer- Szebie i wzywał tam imienia Pana (Rdz 21,33). Z czasem tych praktyk zaniechano i zabroniono sadzenia gajów w pobliżu ołtarzy.

W centrum biblijnego raju rosty: **drzewo wiadomości dobrego i złego** oraz **drzewo życia**, którego to owoce udzielały nieśmiertelności. Jak wiadomo Adam z Ewą nakłonieni przez węża spożyli owoce z drzewa wiadomości. Wszyscy wiemy co było dalej. Wróćmy jednak do **brzozy**. To piękne drzewo o białej korze i pozłociste zielonkawych listeczkach, wiosna jest symbolem wieczności, radości i zwiastunem wiosny. Tradycja przekazuje, że chroniła naszych przodków od czarów i uroków. Wierzono tak mocno w jej nadzwyczajną moc, że jeszcze w końcu XIX w. najlepszym sposobem pozbycia się dreszczy był spacer do brzozowego lasu po to, aby trząść brzoźkami, wymawiając „Trzęś mnie, jak ja ciebie, a potem przestań”. Na pierwszy wiosenny wypas zaganiano bydło używając witek brzozowych – by krowy dały tyle mleka, co brzoza soku w ciągu roku. Nie dziwmy się, że brzozowe gałązki przyniesione z procesji zapewniają ochronę naszym mieszkaniom, wszak znajdowały się w pobliżu Najświętszego Sakramentu.

Inne drzewo darzone czcią to **lipa**. W chrześcijaństwie istnieje wiele legend wiążących Matkę Bożą z drzewem lipowym. Przykładem niech będą objawienia w konarach tego drzewa. Kult lipy jest obecny do dziś w nazwach wielu ulic i miejscowości w Polsce. Z drewna lipowego robiono kołyski i łyżki, gdyż wierzono w jej korzystne działanie.

Inne kultury, kraje też mają swoje święte drzewa. W Chinach, Japonii i Korei **miłorząb** uchodzi za drzewo szczególne, sadi się go do dziś przede wszystkim przy świątyniach i klasztorach. Znane są okazy liczące ponad 2000 lat. Według systematyki roślin, jest on ogniwem łączącym rośliny iglaste z liściastymi, choć w żadnej części nie zawiera żywicy. W Europie pierwszy miłorząb dwukłapowy zasadzono w 1727 r. w Utrechcie, a w Polsce w 1828 r. w Warszawie. Na uwagę zasługuje to, że nie występują na nim jakiegokolwiek szkodniki.

Afryka szczyci się **baobabem**, żyjącym od 4-5 tys. lat. Rzadko osiąga wysokość powyżej trzech metrów, ale za to jego grubość dochodzi do trzech metrów średnicy. 25-metrowe gałęzie, wyrastające ze szczytu drzewa opadają na ziemię, tworząc wokół pnia zielony namiot. Brunatnożółte owoce baobabu, przypominające dynie, mają różne rozmiary w zależności od gatunków drzew, których jest kilkanaście. Istnieje również australijska odmiana, zwana „**drzewem butelkowym**”.

W Ameryce Łacińskiej rośnie w Andach Pau D'Arco – skarb Inków. Jest potężnym drzewem z rodziny Bignoniaceae. Ma głębokie korzenie i twardą korę. Kwiaty, kora, sok i trociny tego drzewa używane są do wyrobu leków.

Nie wszystkie drzewa są przyjazne człowiekowi.

Jednym z najbardziej trujących drzew na świecie jest rosnąca w Afryce – **Tambutia**. Kontakt z jej drewnem powoduje oparzenia skóry i wadę wzroku. Drzewo to nie budzi zainteresowania nawet wśród termitów. Innym równie toksycznym drzewem jest występująca w środkowej Afryce, **Mansonia**.

Wyciąg z jej kory służył do zatruwania strzał, choć w odpowiednich proporcjach może służyć jako lek nasercowy.

W Polsce do takich gatunków toksycznych drzew zalicza się np. krzew **złotokap**. Drażniący jest jego pył. Bardzo szkodliwy jest **cis** (znajdujący się pod ochroną), którego jedyną nieszkodliwą częścią jest szyszka.

Zdarzają się również drzewa – zabójcy.

Drzewo **Ya – te – veo** z amazońskich tropików ma śliskie gałęzie zwisające do ziemi na podobieństwo lian. Łapią one ofiarę i przyciągają ją mocno do pnia. Ostre kolce wbijają się w ciało. Płynąca z ran krew znika w szczelinach kory. Uścisk rozluźni się dopiero po kilku dniach. Ofiarą może być ptak, zwierzę i człowiek.

Innym leśnym zabójcą jest rosnące na Madagaskarze drzewo zwane „**ananasowcem**”, bo wydziela silny mdły aromat, ma krótki i gruby pień. Jego gałęzie wiją się po ziemi, a szerokie i mięsiste liście zakończone są kolcami. Potrafią one opleść ofiarę i unieść na wierzchołek drzewa gdzie znika w zielonej czeluści. Prymitywne plemiona zamieszkujące wyspę praktykowały rytuał składania drzewu ofiar z młodych dziewcząt. Stąd nazwa – kraina drzew zjadających ludzi – nadana przed wiekami wyspie.

Na zakończenie dwie ciekawostki.

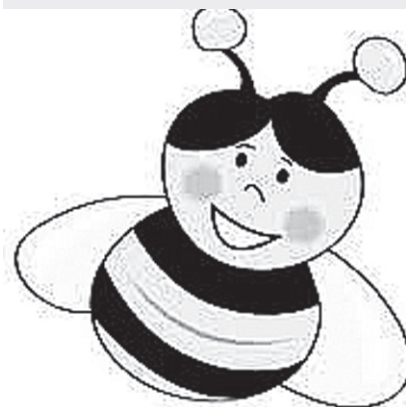
Około 10 km na północ od strefy

Kanału Panamskiego znajduje się „dolina kwadratowych drzew”, gdyż rosnące tam drzewa mają prostokątne pnie. Są to przedstawiciele tzw. **drzew bawełnianych**. Co ciekawe, słoje drzew, przedstawiające roczny przyrost, są również kwadratowe.

Na wyrosniętym **buku**, mającym około 100 lat i 25 m wysokości, znajduje się w przybliżeniu 200 000 liści o łącznej powierzchni około 1200 m kwadratowych. Latem w pogodny dzień taka masa liści wiąże około 15 kg dwutlenku węgla i wzbogaca powietrze prawie o 8000 l tlenu.

Krzysztof Kiniorski

Kącik dla najmłodszych

Południe

*Na kwitnącą lipę
w sadzie*

*słońce ciepłe dłonie
kładzie.*

*Kwiat lipowy pachnie
wkoło,
słodki miód oddaje
pszczołom.*

*Nie przestają pszczołki
krążyć...*

*Kto je zliczyć w górze
Zdąży?*

*Brzęczą rojnie w liściach
drzewa...*

*Cała lipa szumi,
śpiewa...*

Wsparcie dla seniorów

Wiele osób starszych z biegiem lat nie radzi sobie w codziennym życiu. Umieszczenie tych osób w domach opieki nie rozwiązuje problemu. Należy zatem wykorzystać możliwości z zakresu pomocy finansowej oraz bezpośrednio opieki.

Do zakresu pomocy finansowej zaliczamy **dodatek pielęgnacyjny** przyznawany w przypadku uzyskania orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, stwierdzającego całkowitą niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji. Z mocy prawa dodatek ten, niezależnie od stanu zdrowia, przysługuje osobom, które ukończyły 75 lat życia i są emerytami lub rencistami. Z grona osób uprawnionych do tego dodatku wyklucza się osoby przebywające w ośrodkach pielęgnacyjno-opiekuńczych i opiekuńczo-leczniczych. Od dodatku pielęgnacyjnego należy odróżnić tzw. **zasiłek pielęgnacyjny** ,

który przysługuje osobom niezdolnym do samodzielnego funkcjonowania. Zasiłek ten ma na celu częściowe pokrycie kosztów związanych z zapewnieniem danej osobie opieki. Po ukończeniu 75 lat zasiłek pielęgnacyjny przysługuje wszystkim seniorom niezależnie od stanu zdrowia. Nie otrzyma go jednak osoba, która pobiera dodatek pielęgnacyjny.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami każdemu pracownikowi przysługuje **zasiłek opiekuńczy** w przypadkach konieczności sprawowania osobistej opieki nad członkiem rodziny wspólnie z pracownikiem zamieszkałym i gdy brak jest innych członków rodziny do sprawowania tej opieki. Zasiłek ten wynosi 80% wynagrodzenia za pracę przez okres łącznie do 14 dni wyliczany na podstawie przeciętnego wynagrodzenia za ostatnie 12 miesięcy.

Wspomnieć trzeba również, że emeryci, którzy ukończyli 100 lat życia, mają zwiększone świadczenie emerytalne o tak zwany dodatek **z tytułu ukończenia 100 lat życia** . Co ważne jest on przyznawany z urzędu i wypłacany niezależnie od wypłacanej już emerytury oraz przysługujących do tych świadczeń dodatków z innego tytułu. Jest to kwota ponad 3 tys. zł.

Poza świadczeniami finansowymi osoby w podeszłym wieku i chore mogą liczyć na pomoc instytucji państwowych. Pomoc ta to przede wszystkim **usługi opiekuńcze** polegające na prowadzeniu domu, przygotowywaniu posiłków, rekreacji, pomocy w korzystaniu z usług medycznych. W zakres tej pomocy wchodzi usługi specjalistyczne w zależności od niepełnosprawności i choroby podopiecznego.

Obowiązujący w Polsce system opieki społecznej przewiduje również **pomoc pielęgniar-ską doraźną lub długoterminową** , świadczoną na podstawie zaświadczenia lekarskiego wydanego przez lekarza pierwszego kontaktu, określającego stan chorego i zakres pomocy pielęgniarzkiej.

Nadmienić należy, że na terenie kraju działa szereg firm prywatnych gotowych zapewnić osobie chorej odpłatną i profesjonalną pomoc. W firmach tych zatrudnione są odpowiednio przeszkolone asystentki domowe, opiekunki medyczne i pielęgniarki.

Wprowadzono również tzw. **teleopiekę** polegającą na nowoczesnym i dyskretnym monitoringu osoby starszej i w miarę samodzielnej. Zainstalowany u monitorowanego przycisk SOS pozwala na niezwłoczne informowanie osób bliskich, że seniorowi potrzebna jest pomoc.

Ewa Latos – KIK

Biednym jest każdy, kto przychodzi do nas o wsparcie

JEŻELI KTOŚ CHCIAŁBY WSPOMÓC PROGRAM POMOCY

„KROMKA CHLEBA”

podajemy konto:

Bank PEKAO SA, Skarżysko-Kamienna, ul. Prusa 12
nr 2912401402111000012016589

PiS

Skarżysko-Kamienna
ul. Paryska 73
tel. 41 252 84 40
pisawp@pisawp.com.pl

AGENCJA WYDAWNICZO-POLIGRAFICZNA

DRUKARNIA

SZEROKI ZAKRES USŁUG POLIGRAFICZNYCH:

- * ulotki * foldery * druki * kalendarze
- * zaproszenia * upominki reklamowe

ZAPRASZAMY DO KOLOROWEGO ŚWIATA DRUKU

Kółka Żywego Różańca

- Intencja KZR na lipiec: **O pokój na świecie oraz szczęśliwy i z Bogiem przeżyty czas wakacji i urlopów.**
- Godzinki i różaniec prowadzą i są odpowiedzialni za prowadzenie zelatorzy poszczególnych kółek różańcowych.

16-22 VII 2017 – Mirosława Pacek – II kółko żeńskie.

**Ostra
Brama**

Tygodnik

NAD KAMIENNA

Redakcja:

ks. prał. dr Jerzy Karbownik,
Agnieszka Polak,
Ewa Rostkowska – sekr.

Adres:

Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej
28-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Wileńska 33
Sekretariat Ostrej Bramy
tel. 41 253-88-00

Porządek Mszy świętych: Niedziela: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 18⁰⁰, 20¹⁵ • Święta kościelne: 8⁰⁰, 9³⁰, 18⁰⁰ • Dni robocze: 7⁰⁰, 14³⁰, 18⁰⁰ • w czwartki o godz. 14³⁰ **Msze św. Wieczyste za zmarłych** • 16 dnia każdego miesiąca o godz. 18⁰⁰ **Msze św. Wieczyste za żywych** • Codziennie **godzinki** o godz. 6³⁰ • **Msza św.** o godz. 14³⁰ • **Koronka do Miłosierdzia Bożego** odmawiana jest o godz. 15⁰⁰ • **Wspólne odmawianie różańca przed obrazem Matki Bożej:** codziennie o godz. 17⁰⁰, • **Nowenna do MB Miłosierdzia:** środa godz. 17⁴⁵ • **Nowenna do Św. Rafała:** czwartek godz. 17⁴⁵

- **Rada Duszpasterska:** Przewodniczący – Roman Wojcieszek, tel. 41 253-00-91
- **Rada Parafialna:** Przewodniczący – Aleksander Barański, tel. 691 716 394
- **Bractwo MB Miłosierdzia:** Prezes – Zofia Biernacka, tel. 41 253-18-71
- **Polski Związek Kobiet Katolickich** – Alina Kopczyńska, tel. 783 691 868
- **KZR:** spotkania **pierwsza niedziela miesiąca** – Zelatorka Jadwiga Jasik, tel. 41 253-05-35
- **Bractwo Szkaplerza Świętego:** Prezes – Stanisława Sorbian, tel. 41 252 11 26
- **Chór Ostrobramski:** Organista – Jarosław Wiśnios – tel. 507 946 256
- **Klub Inteligencji Katolickiej:** prezes – Ewa Latos

Kancelaria parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz. 9⁰⁰-10⁰⁰, 16⁰⁰-17³⁰ w sobotę w godz. 9⁰⁰-10⁰⁰ w niedzielę nieczynne

Możliwość nabycia: literatury religijnej, pamiątek, dewocjonalii od poniedziałku do soboty w godz. 9.00-18.00, niedziele i święta – nieczynne; tel. 41 252 20 68